

[K. B. Andersen.]

kan ikke stemme for ændringsforslaget. På den anden side vil vi ikke stemme imod, da det ville bevirke, at oppositionen ikke kan få sit lovforslag til tredje behandling i den skikkelse, de to partier i sidste udvalgs-møde omsider fandt frem til, og vi vil ikke nægte de to partier at få lovforslaget stemt ned ved tredje behandling i den udgave, de ønsker. Vi vil derfor afholde os fra at stemme ved afstemningen over ændringsforslagene. Ved tredje behandling vil vi stemme imod det således ændrede forslag.

H. C. Andersen blev verdensberømt bl. a. på sit eventyr om den lille fjer, der blev til fem høns. Jeg skal ikke spå; fremtiden må vise, om de to partier kan blive lige så berømte på det modsatte eventyr, eventyret om de fem høns, der blev til en meget lille bitte fjer, der ganske forsvinder i æteren, hvor radiobølgerne forhåbentlig længe kan få lov til at bevæge sig uhindret af kommercialiseringens hæmmende bånd.

Ib Thyregod: Det lovforslag, vi her behandler, svarer i det store og hele til det, venstre og de konservative i 1959 fremsatte som ændringsforslag til radioloven. Der er ved det ændringsforslag, som nu foreligger, sket to ændringer, som det ærede medlem hr. K. B. Andersen nævnte, idet der dels er indsat den bestemmelse, at koncessionen skal gives ved lov, dels en bestemmelse om, at en sådan koncession også kan gives på anden end kommerciel basis.

Det ærede medlem hr. K. B. Andersen harcelerere noget over disse ændringer, specielt over at koncessionen skulle gives ved lov. Baggrunden herfor er simpelt hen den, at vi har fortilfælde, hvor der er givet koncession ved lov; jeg minder blot om loven vedrørende Arktisk Mineselskab. Vi har også andre fortilfælde; der er for så vidt ikke noget usædvanligt i at gennemføre en sådan bestemmelse. Men det, at denne bestemmelse er indføjjet, må også ses i forbindelse med de spørgsmål, som det ærede medlem rejste under udvalgsforhandlingerne. Det var ganske klart, at disse spørgsmål tog sigte på at bore så meget som overhovedet muligt i disse problemer. Det var i virkeligheden tanken, at vi skulle forelægge en fuldt færdig koncession. Når jeg i mit første indlæg i dag om det

andet lovforslag sagde, at der var ret kort tid til behandlingen af disse problemer, må det også ses i forbindelse med det lovforslag, vi her behandler. Dertil kommer, at vi samtidig behandlede en vidtgående lovgivning omkring omsen. Men netop dette, at vi alle har beskæftiget os med disse problemer, gjorde, at vi havde vanskeligt ved at få den fornødne tid til behandling af de problemer, der her er tale om.

Det er klart, at hvis man skulle svare i detaljer, måtte det forudsætte, at man foretog en gennemgang af samtlige udenlandske koncessioner på det pågældende område, af, hvilke betingelser der på det politiske, det økonomiske og det kulturelle område er givet, og af, hvortil midlerne skal anvendes. Det måtte forudsætte, at man foretog en sammenstilling og så, hvilke reale grunde der taler for den ene eller den anden løsning, og på dette grundlag kom til det endelige resultat. Det siger sig selv, at vi ikke uden den nødvendige embedsmandsbistand, som vi ikke havde i udvalget, på så kort tid kunne fremskaffe alle disse oplysninger. Også af denne grund indsatte vi bestemmelsen om, at koncessionen skal gives ved lov, således at man i loven nærmere kan fastlægge de betingelser, som det ærede medlem hr. K. B. Andersen nu så stærkt efterlyser.

Det andet spørgsmål er problemet om den basis, på hvilken denne radiodrift skal finde sted. Jeg tror, det er rigtigt, at man her i overensstemmelse med 1959-forslaget ikke udelukkende ser på, at der er tale om kommerciel radio, men også skaber mulighed for, at der på anden basis kan drives radiovirksomhed. Det, der her er tale om, er i sig selv det spørgsmål, om Danmarks radio skal have monopol, eller der også skal være anden mulighed. Her kunne man tænke sig en institution, som fik en sådan koncession, og man kunne også tænke sig, at denne institution havde indtægter fra anden virksomhed, eller at den eventuelt fik sine indtægter gennem en eller anden form for licensordning, måske en frivillig licensordning. Derfor har vi foreslået denne ændring.

Hvis man drager sammenligning med forholdene i udlandet, viser det sig, at der er en række tilfælde, hvor man har anden form for radiovirksomhed end stats-